

El Col·legi d'Economistes prevé un auge de las deslocalizaciones

Un estudio pide fusiones para fortalecer las empresas catalanas

El Col·legi d'Economistes de Catalunya prevé un aumento de las deslocalizaciones en el futuro, según una encuesta realizada entre sus miembros. La ampliación de la UE y los altos costes laborales juegan en contra de las empresas catalanas, que deben fusionarse y realizar adquisiciones para mejorar posiciones.

BARCELONA. (Agencias.) – El Col·legi d'Economistes de Catalunya considera que el proceso de deslocalizaciones que sufre el tejido industrial catalán no se detendrá en los próximos meses, sino que se estabilizará o aumentará, con especial riesgo en la automoción, el sector del textil y la confección, y la electrónica de consumo.

Por ello, la organización colegial aboga por fortalecer las empresas catalanas propiciando su redimensionamiento a través de "fusiones, adquisiciones, cooperaciones y agrupaciones". El colegio ve necesario realizar una transición hacia una es-

tructura productiva de mayor valor añadido, basada en la innovación y el conocimiento.

Éstas son las principales conclusiones de una encuesta realizada por el citado colegio entre los miembros de su comisión de economía industrial, localización e innovación y la opinión de los colegiados que son empresarios. El estudio completo se hará público en breve.

En opinión de los economistas catalanes, las deslocalizaciones son "inevitables, irreversibles e intrínsecas a cualquier economía dinámica y desarrollada". Las causas del fenómeno son la globalización de la pro-

ducción, los altos costes laborales de Catalunya, y la reciente ampliación de la UE, según el estudio. Un 47,6% de los economistas encuestados también cita la rigidez de la legislación laboral española y la liberalización del comercio mundial.

Detrás de los procesos de deslocalización "se oculta la importante pérdida de competitividad que ha evidenciado en los últimos años la economía catalana, fruto de problemas relacionados con el entorno económico y el tejido empresarial". El estudio dice que hay que desdramatizar las deslocalizaciones porque no es un fenómeno masivo y, en algunos casos, los procesos no son necesariamente nefastos desde el punto de vista económico.

En líneas generales, los economistas consideran que las administraciones públicas no han adoptado las medidas oportunas para hacer frente a los procesos de deslocalización acaecidos en Catalunya. ●

El Gobierno francés se moviliza para poner freno a las deslocalizaciones

Raffarin lanza los "polos de competitividad" para retener a las empresas

El Gobierno francés ha anunciado una "movilización nacional" para frenar las deslocalizaciones, fenómeno que se impone como una de las principales preocupaciones de los franceses y que hasta va camino de convertirse en una de las claves del voto a la Constitución europea.

J.R. GONZÁLEZ CABEZAS
Corresponsal

PARÍS. — El Gobierno francés intensifica su activismo contra el fenómeno de las deslocalizaciones con el lanzamiento de una veintena de "polos de competitividad" destinados a retener a las empresas a cambio de generosos estímulos fiscales (exención del impuesto de sociedades) y la reducción de cargas sociales. El anuncio del plan coincide con la ofensiva europea de Nicolas Sarkozy, partidario de cerrar el grifo de los fondos estructurales a los países con una carga impositiva inferior a la media de la UE. El audaz ministro pretende frenar la sangría de inversiones y empleos favorecida por el dumping fiscal de las economías emergentes del Este, decididas sin duda a imitar el espectacular ejemplo de Irlanda.

El primer ministro Raffarin promete 750 millones en tres años para lanzar estas áreas, destinadas a favorecer la sinergia de empresas, centros de investigación y de formación en torno a proyectos comunes de marcado carácter innovador y visibilidad internacional. El Gobierno acompañará esta iniciativa con nuevas ayudas a las empresas ubicadas en zonas diezmadas por el paro. Con el fin de asegurar su *relocalización*, Sarkozy ultima en los presupuestos del Estado una posible exención de la tasa profesio-

JACQUES BRINON / AP

Nicolas Sarkozy, ministro de Finanzas

nal (TP), impuesto que grava las inversiones industriales en beneficio de los entes locales, singularidad francesa cuya reforma piden a gritos los empresarios.

La propia revisión de la jornada labo-

El Gobierno promueve zonas francas con rebaja de cargas sociales y exenciones fiscales

ral de 35 horas se inscribe en el contexto de la mejora de la capacidad de atracción de Francia, donde algunas deslocalizaciones espectaculares agitan el fantasma de la desindustrialización. El sin-

dicato CGT ha echado más leña al fuego con una lista de 40 empresas que planean o han decidido ya trasladar toda o parte de su actividad a la Europa del Este, Magreb y China. El titular de Industria, Patrick Devedjan, calificó el informe de "extravagante" y aseguró que sólo el 5% de las inversiones directas en el exterior pueden atribuirse a deslocalizaciones reales. "Bastante poca cosa", dijo.

La polémica arrecia y ha alcanzado dimensiones insólitas, hasta el extremo de servir de principal argumento para quienes desde la izquierda rechazan la Constitución europea, por entender que impide una política social y fiscal que pueda hacer frente al fenómeno. El ex primer ministro Fabius no ha vacilado en agitar el coco de las deslocalizaciones para ponerse al frente del no, que tiende a imponerse en el PS, arrastrado por sus bases.

El Gobierno presenta su red de "polos de competitividad" como punta de lanza de su movilización. "Por un lado, actuamos a la defensiva, ayudando a las empresas que se hallan sometidas a las presiones de la deslocalización, y por otro, a la ofensiva, con los polos de competitividad", dice Raffarin, que considera "particularmente preocupante" la competencia de los países de mano de obra barata, Ernest-Antoine Seillière, presidente de la patronal (Medef), celebró la iniciativa como prueba palmaria de que "las condiciones en las que se puede producir en Francia no son las mejores". Seillière relativizó el impacto de las deslocalizaciones y previno contra su tratamiento "caricaturesco o emocional". ●

También en el sector servicios

El Col·legi d'Economistes de Catalunya, en una nota de opinión difundida ayer, advierte que la deslocalización, ahora básicamente industrial, también puede extenderse al sector servicios. "Hemos de tener presente que este fenómeno también puede afectar a las actividades de servicios, como ya está pasando en otros países", se lee en un documento. Los economistas catalanes añaden que "hay que tomar conciencia de que los puestos de trabajo de baja cualificación no son los únicos que están amenazados, ya que los puestos de altos niveles también están siendo deslocalizados en otros países". "En los próximos meses no se puede esperar una reducción de los procesos de deslocalización que se están produciendo en Catalunya, sino que más bien se estabilizarán o aumentarán", señala la nota. Según este documento, los sectores que se verán más afectados por las nuevas deslocalizaciones son la automoción, el textil y confección, y la electrónica de consumo. Parte de la deslocalización, razonan, se debe a la pérdida de competitividad.

Los economistas advierten de la deslocalización

REDACCIÓN

Barcelona- El Colegio de Economistas de Cataluña ha advertido que la deslocalización industrial en esta comunidad puede extenderse al sector servicios. «Hemos de tener presente que este fenómeno también puede afectar las actividades de servicios, como ya está pasando en otros países», señaló en un comunicado. Los economistas añaden que «hay que tomar conciencia de que los puestos de trabajo de baja cualificación no son los únicos que están amenazados, ya que los puestos de altos niveles también están siendo deslocalizados en otros países». «En los próximos meses no se puede esperar una reducción de los procesos de deslocalización que se producen en Cataluña, sino que más bien se estabilizarán o aumentarán», señala la nota.

La deslocalització amenaça els serveis, segons el Col·legi d'Economistes

● **Barcelona.** El Col·legi d'Economistes de Catalunya adverteix en l'última nota d'opinió que la deslocalització industrial pot estendre's al sector dels serveis, «com ja està passant en altres països», i que «s'ha de prendre consciència que els llocs de treball de baixa qualificació no són els únics que estan amenaçats, ja que els llocs d'alts nivells també s'estan deslocalitzant en altres països. «Els pròxims mesos no es pot esperar una reducció dels processos de deslocalització que s'estan produint a Catalunya, sinó que més aviat s'estabilitzaran o augmentaran», assenyala la nota. El col·legi considera que la pèrdua de competitivitat de l'economia catalana s'explica, en bona part, pel diferencial d'inflació acumulat els últims set o vuit anys, especialment en relació amb la zona de l'euro, i per l'escàs creixement de la productivitat./EFE

Los economistas alertan de la posible deslocalización en el sector servicios

ANNA CABEZA

BARCELONA. El Colegio de Economistas de Cataluña advirtió en su última nota de opinión, presentada ayer, de que el fenómeno de la deslocalización «también puede afectar las actividades de servicios, como ya está pasando en otros países».

El colectivo de economistas reconoce la amenaza que supone para todos los trabajadores catalanes la deslocalización de empresas. Ante este fenómeno «inevitable e irreversible», la Junta de la entidad pide la unidad y el consenso de los agentes y las instituciones socioeconómicas, con el fin de movilizar la sociedad e intensificar los esfuerzos de prospectiva y anticipación a los hechos que llevan a las deslocalizaciones empresariales. Asimismo, el Colegio reclama a las autoridades «instrumentar mecanismos ágiles que permitan gestionar eficazmente las consecuencias negativas directas» de estas fugas de producción, que «más bien se estabilizarán o aumentarán».

Por otro lado, los economistas catalanes defendieron las deslocalizaciones como una forma de intensificar la competencia con otros países que están llevando a cabo «procesos similares». Por este motivo, la entidad aboga por la desdramatización y racionalización por parte de la sociedad, ya que ni «es un fenómeno masivo» ni «son necesariamente nefastas desde el punto de vista económico».

CATALUÑA

La deslocalización amenaza también al sector cualificado

Los economistas prevén fugas en servicios

Barcelona. El empleo de alta cualificación no es del todo inmune a los procesos de deslocalización que han redibujado el mapa económico de Cataluña en los últimos años, según una nota de opinión hecha pública ayer por el Colegio de Economistas de Cataluña en base a una encuesta realizada entre los colegiados.

Los sectores que se verán más afectados por los nuevos traslados de producción a países con mano de obra más barata seguirán siendo a medio plazo la automoción (ramo de componentes), el textil y la confección y la electrónica de consumo, pero "debemos tener presente que este fenómeno también puede afectar a las actividades de servicios, como ya ocurre en otros países", señalan los economistas.

A su juicio, los puestos de trabajo de baja cualificación no son los únicos amenazados, sino que los trabajos de alto valor añadido también están siendo trasladados a otros países.

En este contexto, el futuro de Cataluña dependerá en buena parte de las decisiones que tomen un grupo determinado de empresas punteras de cierta dimensión, así como del clima general e institucional que se genere a su alrededor. El Colegio de Economistas emplaza por ello a todos los agentes sociales a "dedicar esfuerzos a conocer la opinión y la posición de los máximos dirigentes de estas empresas cara al futuro".

"La sociedad catalana no ha tomado suficiente conciencia de lo que significa el fenómeno de las deslocaliza-

ciones", según la entidad, que lo califica como algo "inevitable" e "irreversible", así como "estructural".

Menos competitivos

Los principales factores que explican las fugas de actividad que sufre Cataluña son la globalización de las actividades productivas, los elevados costes laborales y la reciente ampliación de la Unión Europea (UE), tal y como apuntan el 81,8%, el 77,3% y el 72,7% de los colegiados encuestados.

Los economistas también advierten de la pérdida de competitividad de la economía catalana y culpan de ello al diferencial de inflación respecto a la zona euro acumulado durante los últimos ocho años y al escaso crecimiento de la productividad. (*La Gaceta*)

INFLACIÓN Y MODERADA PRODUCTIVIDAD

El Colegio de Economistas advierte que la deslocalización puede afectar al sector servicios

EXPANSIÓN. Barcelona

El Colegio de Economistas de Cataluña ha advertido en su última nota de opinión que la deslocalización industrial en esta comunidad puede extenderse al sector servicios. "Hemos de tener presente que este fenómeno también puede afectar las actividades de servicios, como ya está pasando en otros países", señala el informe.

Los economistas catalanes añaden que "hay que tomar conciencia de que los puestos de trabajo de baja cualificación no son los únicos que están amenazados, ya que los puestos de altos niveles también están siendo deslocalizados en otros países. "En los próximos meses no se puede esperar una reducción de los procesos de deslocalización que se están produciendo en Cataluña, sino que más bien se estabilizarán o aumentarán", señala la nota. Según este docu-

Jordi Conejos, decano del Colegio de Economistas de Cataluña.

mento, los sectores que se verán más afectados por las nuevas deslocalizaciones son la automoción, el textil y confección y la electrónica de consumo.

El Colegio de Economistas, cuyo decano es Jordi Conejos, considera que la pérdida de competitividad de la economía catalana se expli-

ca, en buena parte, por el diferencial de inflación acumulado en los últimos siete u ocho años, especialmente respecto a la zona euro, y por el escaso crecimiento de la productividad que ha caracterizado los últimos tiempos. Los economistas piden medidas de las administraciones para que asuman actuaciones

que habrá que tomar para afrontar el fenómeno de las deslocalizaciones. "Hay que fortalecer el tejido económico y empresarial que actualmente tiene Cataluña y conseguir una estructura productiva de mayor valor añadido, encaminada hacia una economía basada en la innovación y el conocimiento", aconsejan los economistas.

También señalan que es necesario potenciar la internacionalización de las empresas catalanas, así como mejorar la dotación de ventajas diferenciales como las infraestructuras o la fiscalidad. Paralelamente, se debe impulsar la dimensión de las empresas -con fusiones, adquisiciones, cooperaciones y agrupaciones- y buscar nuevos factores de atracción para la inversión extranjera, según este documento, basado en la encuesta que realiza el colegio profesional entre todos sus miembros.

Los economistas catalanes defienden la fuga de empresas para competir

EL PAÍS, **Barcelona**

El Colegio de Economistas de Cataluña es partidario de que las empresas catalanas deslocalicen parte de su producción en aquellos sectores en los que los países competidores están llevando a cabo "procesos similares". En paralelo, la junta de gobierno del Colegio apuesta por impulsar una política de "reindustrialización" de Cataluña, así como propiciar la "unidad y el consenso" entre los agentes sociales e instituciones catalanas, para hacer frente a la fuga de empresas.

Según un informe del colegio, la mayoría de los encuestados considera que el proceso de deslocalizaciones que sufre el tejido industrial catalán no se detendrá en los próximos meses, sino que la tendencia será que "se estabilicen" o "aumenten", con especial riesgo en la automoción, el sector del textil y la electrónica de consumo. Por ello, la organización aboga por fortalecer las empresas catalanas propiciando su redimensionamiento a través de "fusiones, adquisiciones, cooperaciones y agrupaciones".

El Col·legi d'Economistes reitera la necessitat d'un nou model de finançament i l'eliminació del dèficit fiscal

La deslocalització s'estén al sector serveis i feines d'alta qualificació

El "problema de fons" es troba en la pèrdua de competitivitat catalana

Redacció
BARCELONA

els processos de deslocalització que s'estan produint a Catalunya sembla que no tenen aturador. En el millor dels casos poden estabilitzar-se, però fins i tot podrien augmentar, segons l'última nota d'opinió que ha emès el Col·legi d'Economistes de Catalunya.

L'entitat alerta que si bé s'espera que els sectors que es veuen més afectats per nous processos de trasllat de producció siguin l'automoció, el tèxtil i la confecció, i l'electrònica de consum, "s'ha de tenir present que aquest fenomen també pot afectar les activitats de serveis, com ja està passant en altres països. Així mateix, cal prendre consciència que els llocs de treball de baixa qualificació no són els únics que estan amenaçats, atès que les feines d'alta qualificació també estan sent traslladades a altres països".

Problema de fons

Davant d'aquesta situació, els economistes consultats pel Col·legi consideren que al "darrere dels processos de deslocalització s'amaga un problema de fons d'especial gravetat i transcendència, com és la important pèrdua de competitivitat que ha palesat en els darrers anys l'economia catalana, evidenciada en termes quantitatius i qualitatius". I no només davant els països de l'Europa de l'Est i el Sud-est Asiàtic, sinó també davant dels seus col·legues comunitaris, l'Europa dels Quinze.

La pèrdua de competitivitat de l'economia catalana s'explica, en bona part, pel diferencial d'inflació acumulat pel Principat en els últims vuit anys, especialment respecte a la zona euro, i per l'escàs creixement

LES DESLOCALITZACIONS A CATALUNYA

Diagnosi del Col·legi d'Economistes

- 1 El fenomen de les deslocalitzacions és inevitable i irreversible.
- 2 La societat catalana no ha pres prou consciència del que significa el fenomen de les deslocalitzacions: qüestió estructural que ha de preocupar profundament.
- 3 Cal desdramatitzar i racionalitzar els processos de deslocalització: s'han de contextualitzar dins d'un marc internacional.
- 4 En els propers anys seran l'automoció, el tèxtil, la confecció i l'electrònica de consum els sectors més afectats.
- 5 Les activitats de serveis i els llocs de treball d'alta qualificació també s'estan veient afectats.
- 6 El problema de fons és la pèrdua de competitivitat de l'economia catalana, que s'explica, en bona part, pel diferencial d'inflació acumulat i per l'escàs creixement de la productivitat al Principat.
- 7 Els efectes que s'estan derivant dels processos de deslocalització que afecten Catalunya són tant positius (innovació, potenciació de sectors, formació...) com negatius (destrucció de llocs de treball i empreses...).
- 8 El grau de preparació de la indústria per afrontar els processos de deslocalització és divers.
- 9 Les administracions públiques haurien d'intensificar els esforços encaminats a adoptar les mesures oportunes per fer front als processos de deslocalització.
- 10 Per fer front a deslocalitzacions caldrà enfortir el teixit econòmic i empresarial actual i aconseguir una estructura productiva de més valor afegit (innovació i coneixement).

Accions recomanades

- 1 Unitat i consens dels agents i institucions socioeconòmiques: mobilització de la societat.
- 2 Esforços de prospectiva i d'anticipació: previstió dels escenaris econòmics.
- 3 Deslocalització d'empreses catalanes afectades per processos similars en la competència.
- 4 Mecanismes àgils per gestionar eficientment les deslocalitzacions: reduir l'impacte social i econòmic.
- 5 Disseny d'un model econòmic de futur: afrontar els problemes de l'entorn econòmic i empresarial.
- 6 Política de reindustrialització activa i ben definida: actuacions horitzontals i sectorials.
- 7 Resoldre el dèficit fiscal: nou model de finançament autonòmic.
- 8 Alguns camps específics d'actuació prioritària:
* Petita granària de les empreses catalanes - professionalització - empreses familiars.
* Mesures d'acompanyament i suport: infraestructures, sistema sociolaboral, finançament, ...

de la productivitat que ha caracteritzat els últims anys. Això és fruit, principalment, d'una sèrie de problemes que afecten l'entorn econòmic (fiscalitat, infraestructures, estructures sociolaborals, reformes...) i, al mateix temps, de l'existència d'un teixit empresarial que no s'ha adaptat als canvis que l'envolten.

Falta dimensió

La nota d'opinió exposa també que "el grau de preparació de la indústria catalana per afrontar els processos de deslocalització és divers", per la qual cosa planteja un seguit de recomanacions, entre les quals destaca la necessitat de portar a terme accions que permetin resoldre el problema del poc volum de les empreses catalanes, que limita les seves possibilitats de futur en molts sentits (producte, recerca i desenvolupament, internacionalització, gestió...). En aquest sentit, s'ha de tenir present la necessitat de professionalitzar les empreses com a garantia bàsica de la seva continuïtat (especialment les familiars).

En l'entorn més de política econòmica (estatal i autonòmica), els economistes recalquen que s'ha de posar en marxa una política de "reindustrialització" de Catalunya, que sigui activa i estigui molt ben definida, resoldre "com més ràpid millor i de la manera més adequada el dèficit fiscal que pateix" i determinar "les necessitats d'un model de finançament autonòmic", entre d'altres mesures [vegeu quadre].

A més, el teixit empresarial ha de trobar el suport en actuacions administratives com ara la millora de les infraestructures energètiques, de transport i de comunicació, la flexibilització del sistema sociolaboral, i mesures que incentivin l'esperit emprenedor.

En clau positiva

Malgrat tot, la nota d'opinió mostra que els processos de deslocalització estan sent un revulsiu per a moltes empreses que intensifiquen la innovació en productes i en processos productius, i també s'està contrarestant amb la potenciació de determinats sectors d'activitat, i la intensificació de la formació.

Tota solució a les deslocalitzacions passa, segons el Col·legi, per "impulsar la unitat i el consens dels agents i institucions socioeconòmiques catalanes en la diagnosi i, sobretot, en la presa de decisions i en les actuacions pròpiament dites".

ENQUESTA

El Col·legi d'Economistes tem que hi hagi més fugues d'empreses

EL PERIÓDICO
BARCELONA

El fenomen de la deslocalització o trasllat de fàbriques a l'estranger es pot estendre al sector serveis com passa en altres països, adverteix el Col·legi d'Economistes de Catalunya en la seva última nota. Segons una enquesta d'aquesta institució entre els seus membres, la fuga d'empreses a altres països, lluny d'aturar-se, s'estabilitzarà o augmentarà.

Els llocs de treball poc qualificats no són els únics que corren perill. El col·legi afirma que les activitats que exigeixen treballadors d'alt nivell també estan sent traslladades.

Segons el document, les activitats més afectades per aquest fenomen seran l'automoció, el tèxtil, la confecció i l'electrònica de consum.

Aconsella a les firmes catalanes que traslladin part de la producció

El Col·legi d'Economistes aconsella que les empreses catalanes traslladin part de la producció als sectors en què altres països competidors estan portant a terme processos similars.

FALTA DE COMPETITIVITAT // La pèrdua de competitivitat de Catalunya s'explica pel diferencial d'inflació acumulat en els últims set o vuit anys respecte a la zona euro i a l'escàs creixement de la productivitat. També hi influeix la globalització de la producció, els costos laborals, l'ampliació de la UE i la rigidesa fiscal, apunta l'enquesta.

El col·legi aposta per enfortir el teixit econòmic i empresarial de Catalunya amb l'objectiu de millorar el valor afegit sobre la base de la internacionalització de les empreses, de la innovació i del coneixement.

Proposa l'enfortiment del teixit industrial català mitjançant fusions, adquisicions i agrupacions. Al mateix temps, el col·legi reclama una resposta al dèficit fiscal català i un model de finançament autonòmic. ≡

Local(català)

LES DESLOCALITZACIONS A CATALUNYA: REPTE DE PRINCIPI D'AQUEST MIL·LENI

14 de Septiembre de 2004

En els darrers mesos Catalunya s'ha vist afectada per una sèrie deslocalitzacions de filials de grups multinacionals implantats al Principat, cosa que ha provocat un important sotrac social. Amb motiu d'això, la Junta de Govern del Col·legi d'Economistes de Catalunya (CEC) va decidir avaluar aquest fenomen, mitjançant la realització d'una enquesta entre els col·legiats que integren la Comissió d'Economia Industrial, Localització i Innovació (CEIL) i d'una reunió de treball amb un grup de col·legiats que són empresaris (vegeu annex 1).

Com a resultat de l'anterior, la Junta desitja manifestar que:

1.- El fenomen de les deslocalitzacions és inevitable i irreversible. Forma part d'una inèrcia històrica i present, pròpia d'unes economies dinàmiques, en les quals neixen i moren constantment les iniciatives i les empreses. Al llarg de la seva història Catalunya ha viscut processos similars de deslocalitzacions i, possiblement, l'actual respon a una nova etapa que s'ha d'inserir dins de la globalització de mercats i de la producció.

2.- La societat catalana no ha pres prou consciència del que significa el fenomen de les deslocalitzacions, ni té una percepció clara del mateix. Es tracta d'una qüestió estructural, que ens ha de preocupar profundament, davant la qual no hem instrumentat, ni estem instrumentant, les mesures d'anticipació i de resposta més oportunes.

3.- Malgrat l'anterior, és necessari que des de les diverses instàncies de la nostra societat es desdramatitzin i es racionalitzin els processos de deslocalització que s'estan produïnt i que es produiran en el futur. No es tracta d'un fenomen massiu i, en alguns casos, els processos no són necessàriament nefastos des del punt de vista econòmic. A més, cal contextualitzar les deslocalitzacions dins d'un marc internacional, caracteritzat per la mundialització de les activitats econòmiques, la liberalització del comerç de mercaderies i dels moviments de capitals i, en general, la intensificació de la competència degut a la incorporació de nous països emergents a l'economia internacional de mercat. Estats Units, Alemanya, Gran Bretanya i França, entre altres països, també s'estan veient afectats per aquest fenomen i estan patint amb força els seus efectes.

4.- En els propers mesos no es pot esperar una reducció dels processos de deslocalització que s'estan produïnt a Catalunya, sinó més aviat que s'estabilitzin/augmentin. Els sectors que es veuran més afectats per les noves deslocalitzacions són l'automoció, el tèxtil i confecció, i l'electrònica de consum. No obstant això, hem de tenir present que aquest fenomen també pot afectar les activitats de serveis, com ja està passant en altres països. Així mateix, cal prendre consciència de que els llocs de treball de baixa qualificació no són els únics que estan amenaçats, atès que les feines d'alta qualificació també estan sent deslocalitzades a altres països. Val a dir que el que passi a Catalunya en els propers anys dependrà, en bona part, de les decisions que prenguin un grup determinat d'empreses punteres de certa grandària –possiblement, uns pocs centenars-, així com del clima general i institucional que es crei al voltant d'elles. Potser seria interessant dedicar esforços a conèixer l'opinió i la posició dels màxims dirigents d'aquestes empreses cara al futur.

5.- Els principals factors que expliquen els processos de deslocalització que registra Catalunya són la globalització de les activitat productives, els alts costos laborals del Principat i la recent ampliació de la Unió Europea, tal i com apunten el 81,8%, el 77,3% i el 72,7% dels col·legiats de la CEIL que ha contestat l'enquesta que s'ha realitzat. Altres factors són la rigidessa de la legislació laboral espanyola i el procés de liberalització del comerç internacional, assenyalats per un 47,6%.

6.- Tanmateix, darrera dels processos de deslocalització s'amaga un problema de fons d'especial gravetat i transcendència, com és la important pèrdua de competitivitat que ha palesat en els darrers anys l'economia catalana, evidenciada en termes quantitius i qualitius. Això es constata,

sobretot, front els països de l'est d'Europa i els països del sud-est asiàtic. Un 88,9% dels col·legiats de la CEIL que respòs a l'enquesta realitzada corrobora la pèrdua de competitivitat front el primer grup de països -estimant-la en un 27,1%- i un 75,0% la confirma respecte al segon grup -calculant-la en un 35,0%. No obstant això, també es palesa que Catalunya ha perdut competitivitat front la resta de països de la Unió Europea-15 (un 58,8% dels integrants de la CEIL ho afirma, estimant la pèrdua en un 7,3%) i front els Estats Units i Canadà (un 11,%, calculant-la en un 11,1%).

7.- La pèrdua de competitivitat de l'economia catalana s'explica, en bona part, pel diferencial d'inflació acumulat pel Principat en els darrers 7-8 anys, especialment respecte la zona euro, i per l'escàs creixement de la productivitat que ha caracteritzat els últims temps. Això és fruit, principalment, d'una sèrie de problemes que afecten l'entorn econòmic (fiscalitat, infraestructures, estructures socio-laborals, reformes, ...) –problemes d'entorn- i, al mateix temps, de l'existència d'un teixit empresarial que no s'ha adaptat als canvis que l'envolten –problemes de mentalitat/cultura de les empreses. Caldria dedicar més esforços a aprofundir en l'anàlisi de les dues qüestions més transcendents que té actualment plantejades l'economia catalana, com són la inflació i la productivitat.

9.- Hom pot apuntar que els efectes que s'estan derivant dels processos de deslocalització que afecten a Catalunya són tant positius com negatius. En la vessant positiva s'ha de destacar, concretament i de manera rellevant, la intensificació de la innovació en productes, processos productius, ..., la potenciació de determinats sectors d'activitat, i la intensificació de la formació. Paral·lelament, també cal ressenyar conseqüències de tall negatiu com la destrucció de llocs de treball i de teixit empresarial relacionats amb les filials deslocalitzades, o la desaparició de determinats sectors d'activitat.

10.- El grau de preparació de la indústria catalana per afrontar els processos de deslocalització és divers. Un 90,5% dels col·legiats de la CEIL creu que les filials de multinacionals implantades al Principat estan preparades, un 57,1% estima que les empreses proveïdores d'aquestes no ho estan i un 57,1% apunta que les empreses de propietat catalana que no són subministradores de les filials estrangeres instal·lades a Catalunya sí que ho estan.

11.- Les administracions públiques haurien d'intensificar els esforços encaminats a adoptar les mesures oportunes per fer front als processos de deslocalització que està patint Catalunya. D'altra banda, s'ha d'apuntar que una part destacada del teixit empresarial no ha sabut fer front als reptes que imposa el nou context internacional en els darrers anys.

12.- Les actuacions que cal prendre per afrontar el fenomen de les deslocalitzacions passen, bàsicament, per enfortir el teixit econòmic i empresarial que actualment té Catalunya i per aconseguir una estructura productiva de major valor afegit, encaminada vers a una economia basada en la innovació i el coneixement. Més específicament, cal potenciar la internacionalització de les empreses catalanes, així com millorar la dotació d'avantatges diferencials (infraestructures, fiscalitat, ...). Paral·lelament, s'ha d'impulsar el dimensionament de les empreses -amb fusions, adquisicions, cooperacions i agrupacions- i cercar nous factors d'atracció per a la inversió estrangera.

MANIFESTACIONS DE LA JUNTA DE GOVERN DEL COL·LEGI D'ECONOMISTES DE CATALUNYA RESPECTE AL FENOMEN DE LES DESLOCALITZACIONS A CATALUNYA

El fenomen de les deslocalitzacions és inevitable i irreversible.

La societat catalana no ha pres prou consciència del que significa el fenomen de les deslocalitzacions: qüestió estructural que ha de preocupar profundament.

Cal desdramatitzar i racionalitzar els processos de deslocalització: s'han de contextualitzar dins d'un marc internacional.

En els propers anys no es pot esperar una reducció dels processos de deslocalització, sent

l'automoció, el tèxtil i confecció i l'electrònica de consum els sectors més afectats.

Les activitats de serveis i els llocs de treball d'alta qualificació també s'estan veient afectats per les deslocalitzacions.

Darrera dels processos de deslocalització s'amaga un problema de fons com és la pèrdua de competitivitat de l'economia catalana, que s'explica, en bona part, pel diferencial d'inflació acumulat i per l'escàs creixement de la productivitat al Principat.

Els efectes que s'estan derivant dels processos de deslocalització que afecten Catalunya són tant positius (innovació, potenciació de sectors, formació, ...) com negatius (destrucció de llocs de treball i empreses, desaparició de sectors, ...).

El grau de preparació de la indústria catalana per afrontar els processos de deslocalització és divers.

Les administracions públiques haurien d'intensificar els esforços encaminats a adoptar les mesures oportunes per fer front als processos de deslocalització.

Les actuacions a prendre per afrontar el fenomen de les deslocalitzacions passen per enfortir el teixit econòmic i empresarial actual i per aconseguir una estructura productiva de major valor afegit, encaminada vers a una economia de la innovació i el coneixement.

D'acord amb l'anterior, la Junta de Govern del Col·legi d'Economistes de Catalunya:

pensa que l'actual fenomen de deslocalitzacions és un repte que obre importants oportunitats que el Principat ha de saber aprofitar, i creu necessari:

* Impulsar la unitat i el consens dels agents i institucions socioeconòmics catalans en la diagnosi i, sobretot, en la presa de decisions i en les actuacions pròpiament dites.

En aquesta línia, cal mobilitzar la societat per impulsar iniciatives i desenvolupar activitats.

* Intensificar els esforços de prospectiva i d'anticipació d'aquests tipus de fenòmens i dels seus efectes, tractant de preveure els canvis d'escenaris econòmics internacionals i locals.

* Animar processos de deslocalització d'empreses catalanes en el cas de sectors que pateixen processos similars per part d'empreses d'altres països que són clarament competidors del Principat.

* Instrumentar mecanismes àgils que permetin gestionar eficientment les conseqüències negatives directes derivades dels processos particulars de deslocalització que es vagin produint a Catalunya –especialment per part de multinacionals d'origen estranger-, tractant de reduir al màxim el seu impacte social i econòmic.

* Continuar amb els esforços que el conjunt de la societat i, concretament, el govern català estan esmerçant en el disseny d'un model de futur per a l'economia del Principat. En aquesta línia, resulta bàsic donar resposta als problemes de l'entorn econòmic i empresarial (infraestructures, fiscalitat, formació, ...), atès que de la sol·lució d'aquests depèn la cobertura de moltes altres deficiències.

* Paral·lelament, també és necessari apostar clarament per posar en marxa una política de "reindustrialització" de Catalunya, que sigui activa i estigui molt ben definida. Aquesta ha de combinar les actuacions horitzontals, sobre factors de competitivitat, amb una vessant d'acció més sectorial, tant sobre branques tecnològicament avançades com sobre activitats més tradicionals, en les que Catalunya encara té un important paper a jugar en el context internacional.

* Donar resposta el més ràpidament possible i de la manera més adequada al dèficit fiscal que pateix Catalunya i a les necessitats d'un model de finançament autònom, com a premissa bàsica per donar resposta a molts reptes que té plantejats la societat catalana. Es pot apuntar, al respecte, que gairebé un 80% dels economistes considera que és urgent iniciar el debat sobre un nou model de finançament autònom.

* En el context actual, alguns dels camps específics d'actuació que es considera prioritaris són els següents:

- Implementar accions que permetin resoldre el problema de la petita grandària que palesen les empreses catalanes i que limita les seves possibilitats de futur en molts sentits (producte, recerca i desenvolupament, internacionalització, gestió, ...). Al respecte, hom ha de tenir present la necessitat de professionalitzar les empreses com a garantia bàsica de la seva continuïtat. Això és especialment important en el cas de les empreses familiars, les quals tenen un paper clau en el teixit econòmic català dels propers anys.

- Instrumentar les mesures d'acompanyament i suport més oportunes per al teixit empresarial català, pensant en les seves necessitats reals, entre les quals es poden ressenyar les actuacions en matèria de:

- * infraestructures energètiques, de transport i de comunicació;

- * flexibilització del sistema socio-laboral;

- * impuls de l'esperit emprenedor i major i millor valoració social de la figura dels emprenedors;

ACCIONS A EMPRENDRE PER AFRONTAR EL FENOMEN DE LES DESLOCALITZACIONS A CATALUNYA

Unitat i consens dels agents i institucions socioeconòmics: mobilització de la societat.

Esforços de prospectiva i d'anticipació: previsió dels escenaris econòmics.

Deslocalització d'empreses catalanes afectades per processos similars en la competència.

Mecanismes àgils per gestionar eficientment les deslocalitzacions: reduir l'impacte social i econòmic.

Disseny d'un model de futur per a l'economia: afrontar els problemes de l'entorn econòmic i empresarial.

Política de "reindustrialització" activa i ben definida: actuacions horitzontals i sectorials.

Resoldre el dèficit fiscal: nou model de finançament autonòmic.

Alguns camps específics d'actuació prioritària: * Petita grandària de les empreses catalanes – professionalització -: empreses familiars.

* Mesures d'acompanyament i suport: infraestructures, sistema socio-laboral, finançament, ...

* esquemes de finançament empresarial, sobretot de llarg termini, que es basin més en la valoració de projectes i la capacitat de gestió que no pas en les garanties;

* mecanismes d'impuls de la recerca, desenvolupament i innovació;

* xarxa de serveis externs de recolçament (consultoria, ...);

* formació, especialment de caràcter professional i tècnic;

* aplicació i generalització de les tecnologies d'informació i comunicació;

* internacionalització comercial i productiva.

ANNEX 1.- RESULTATS DE L'ENQUESTA SOBRE DESLOCALITZACIONS A CATALUNYA REALITZADA ENTRE INTEGRANTS DE LA COMISSIÓ D'ECONOMIA INDUSTRIAL, LOCALITZACIÓ I INNOVACIÓ DEL COL·LEGI D'ECONOMISTES DE CATALUNYA

Univers de l'enquesta: integrants de la Comissió d'Economia Industrial, Localització i Innovació

Mostra que ha contestat: 23 respostes

1) Respecte als processos de deslocalització que afecten a Catalunya:

- Un 82,6% considera que les deslocalitzacions s'ubiquen en un context internacional de deslocalitzacions que també afecta a altres països industrialitzats.

- Un 69,6% creu que les deslocalitzacions obeeixen a una dinàmica històrica normal de les economies, que implica la localització i deslocalització continua d'empreses.

- Un 39,1% apunta que les deslocalitzacions constitueixen una dinàmica que perdurarà un temps i que implicarà la destrucció d'una part del teixit productiu i sectorial català.

- Un 30,4% assenyala que les deslocalitzacions suposen la intensificació d'una nova fase de

deslocalitzacions diferent a les del passat.

2) Factors interns i externs que expliquen els processos de deslocalització (ordenats segons percentatge de resposta)

- Factors interns:

- Alts costos laborals (77,3%).
- Rigidesa de la legislació laboral (50,0%).
- Deficient dotació d'infraestructures (45,5%).
- Dèficit de formació (40,9%).
- Elevats preus del sòl industrial (22,7%).
- Excessiva pressió fiscal (13,6%).

- Factors externs:

- Globalització de les activitats productives (81,8%).
- Ampliació de la Unió Europea (72,7%).
- Procés de liberalització del comerç internacional (45,5%).
- Incorporació de la Xina a l'Organització Mundial de Comerç (31,8%).
- Polítiques d'altres països per atraure inversions estrangeres (31,8%).

3) Pèrdua de competitivitat de la indústria catalana

- Un 88,9% constata pèrdua de competitivitat front els països de l'est d'Europa, estimada en un 27,1% (interval 10-50%).
- Un 75,0% constata pèrdua de competitivitat front els països del sud-est asiàtic, estimada en un 35,0% (interval 10-75%).
- Un 58,8% constata pèrdua de competitivitat front la resta de països de la Unió Europea-15, estimada en un 7,3% (interval 4-15%).
- Un 50,0% constata pèrdua de competitivitat front Estats Units i Canadà, estimada en un 11,1% (interval 2-30%).

4) Efectes esperats dels processos de deslocalització sobre Catalunya (ordenats segons valor, 1: gens important; 4: molt important)

- Intensificació de la innovació en productes, processos productius, ... (3,27).
- Potenciació de determinats sectors d'activitat (3,04).
- Intensificació de la formació (2,95).
- Destrucció de llocs de treball (2,68).
- Desaparició de determinats sectors d'activitat (2,59).
- Destrucció de teixit empresarial vinculat (subministradors/clients) (2,45).
- Obertura de nous mercats (2,33).
- Pèrdua de volum de producció/facturació (1,95).
- Pèrdua del grau d'obertura comercial (davallada d'exportacions i importacions) (1,65).

5) Cara als propers mesos:

- Un 47,8% espera que els processos de deslocalització s'estabilitzin.
- Un 47,8% espera que els processos de deslocalització augmentin, sobretot en automoció, electrònica i tèxtil.
- Un 4,3% espera que els processos de deslocalització es redueixin.
- Un 4,3% espera que tingui lloc una onada de noves localitzacions de multinacionals.

6) Nivell de preparació de la indústria catalana per respondre als efectes dels processos de deslocalització

- Un 90,5% creu que les multinacionals implantades a Catalunya estan preparades.
- Un 57,1% creu que les empreses proveïdores de multinacionals implantades a Catalunya no estan preparades.
- Un 57,1% de les empreses de propietat catalana, que no són proveïdores de multinacionals implantades a Catalunya, estan preparades.

7) Actuació de les administracions públiques front els processos de deslocalització

- Un 66,6% creu que les administracions públiques no estan adoptant les mesures oportunes per fer front als processos de deslocalització.

8) Mesures a adoptar per afrontar els processos de deslocalitzacions (ordenades segons valor, 1: gens important; 4: molt important)

- Potenciar la internacionalització de les empreses catalanes (3,52).
- Millorar la dotació d'avantatges diferencials (infraestructures, fiscalitat, ...) (2,95).
- Impulsar el dimensionament de les empreses catalanes (fusions, adquisicions, cooperació, agrupacions, ...) (2,91).
- Cercar nous factors d'atracció per a la inversió estrangera (2,91).
- Transformar l'especialització sectorial del model de desenvolupament industrial (2,75).
- Potenciar la indústria autòctona (sectors, empreses, ...) (2,63).
- Flexibilitzar la legislació laboral (2,52).
- Endurir les condicions en el moment de donar suport a la implantació de multinacionals (subvencions, rebaixes, ...) (2,00).

15/09/2004

EUROPA PRESS

El Col·legi d'Economistes de Catalunya defensa les deslocalitzacions per fer front a la competència

14/09/2004 - 13:33:20

BARCELONA, 14 (EUROPA PRESS) El Col·legi d'Economistes de Catalunya és partidari que les empreses catalanes deslocalitzin una part de la seva producció en aquells sectors en què els països competidors fan "processos similars".

Paral·lelament, la Junta de Govern del Col·legi aposta per impulsar una política de "reindustrialització" de Catalunya i per propiciar "la unitat i el consens" entre els agents socials i institucions catalanes, per fer front al fenomen de les deslocalitzacions.

La declaració de la Junta pretén respondre a l'informe «Les deslocalitzacions a Catalunya: repte de principi d'aquest mil·lenni», elaborat per la institució a partir d'una enquesta entre els membres de la seva Comissió d'Economia Industrial, Localització i Innovació sobre les causes i conseqüències d'aquest fenomen.

Los economistas alertan sobre nuevas fugas de empresas

REDACCIÓN

Barcelona- El Colegio de Economistas de Cataluña considera que el proceso de deslocalizaciones que sufre el tejido industrial catalán no se detendrá en los próximos meses, sino que la tendencia será que «se estabilicen» o «aumenten», con especial riesgo en la automoción, el sector del textil y la confección, y la electrónica de consumo.

Por ello, la organización colegial aboga por fortalecer las empresas catalanas propiciando su redimensionamiento a través de «fusiones, adquisiciones, cooperaciones y agrupaciones». Asimismo, subraya la necesidad de realizar una transición hacia una estructura productiva de mayor valor añadido, basada en la innovación y el conocimiento. Éstas son las principales conclusiones de una encuesta realizada por el citado colegio entre los miembros de su Comisión de Economía Industrial, Localización e Innovación y la opinión de los colegiados que son empresarios.

El estudio completo se hará público en breve, aunque sus líneas básicas han sido anticipadas por el responsable de la Secretaría Económica, Ángel Hermosilla. En opinión de los economistas catalanes, las deslocalizaciones son «inevitables, irreversibles e intrínsecas a cualquier economía dinámica y desarrollada».

Las causas del fenómeno, a su juicio, son la globalización de la producción, los «altos costes laborales» de Cataluña, y la reciente ampliación de la Unión Europea. Un 47,6 por ciento de los economistas encuestados también citan la rigidez de la legislación laboral española y el proceso de liberaliza-

ción del comercio mundial. Asimismo, detrás de los procesos de deslocalización «se oculta un problema de fondo de especial gravedad y transcendencia como es la importante pérdida de competitividad que ha evidenciado en los últimos años la economía catalana, fruto de problemas relacionados con el entorno económico y con el tejido empresarial», según la síntesis de las conclusiones que realiza Hermosilla en la publicación oficial del Colegio de Economistas.

Los economistas creen que hay que «desdramatizar» las deslocalizaciones, ya que no se trata de un fenómeno masivo y, en algunos casos, «los procesos no son necesariamente nefastos desde el punto de vista económico». En este punto, la posición del Colegio de Economistas de Cataluña coincide con la del Círculo de Economía, presidido por Antoni Brufau, quien se pronunció sobre la cuestión antes del verano. Los efectos que se están derivando de los procesos de deslocalización son, según los miembros del colegio, «tanto positivos como negativos».

En la parte positiva destaca de forma «relevante» la intensificación en la innovación de productos y procesos productivos, así como la potenciación de la formación. Las consecuencias negativas son la destrucción de puestos de trabajo y de tejido empresarial relacionados con las filiales deslocalizadas, o la desaparición de determinados sectores de actividad. Un 90,5 por ciento de los colegiados que forman parte de la Comisión de Economía Industrial, Localización e Innovación cree que las filiales de las multinacionales implantadas en Cataluña están preparadas.

El Colegio de Economistas prevé más fugas de empresas y aconseja las fusiones

La entidad cree que las deslocalizaciones no son masivas ni siempre «nefastas» económicamente

● Los economistas catalanes consideran que las administraciones públicas no están adoptando las medidas oportunas para hacer frente a estos procesos

ABC

BARCELONA. El Colegio de Economistas de Cataluña considera que el proceso de deslocalizaciones que sufre el tejido industrial catalán no se detendrá en los próximos meses, sino que la tendencia será que «se estabilizen» o «aumenten», con especial riesgo en la automoción, el sector del textil y la confección, y la electrónica de consumo.

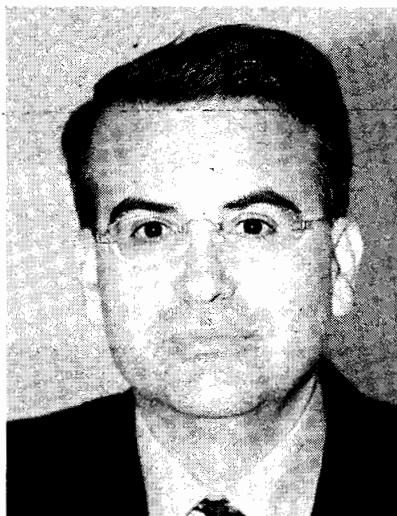
Por ello, la organización colegial aboga por fortalecer las empresas catalanas propiciando su redimensionamiento a través de «fusiones, adquisiciones, cooperaciones y agrupaciones». Asimismo, subraya la necesidad de realizar una transición hacia una estructura productiva de mayor valor añadido, basada en la innovación y el conocimiento. Estas son las principales conclusiones de una encuesta realizada por el citado colegio entre los miembros de su Comisión de Economía Industrial, Localización e Innovación y la opinión de los colegiados que son empresarios. El estudio completo se hará público en breve, aunque su líneas básicas han sido anticipadas a Ep por el responsable de la Secretaría Económica, Angel Hermosilla.

En opinión de los economistas catalanes, las deslocalizaciones son «inevitables, irreversibles e intrínsecas a cualquier economía dinámica y desarrollada». Las causas del fenómeno, a su juicio, son la globalización de la producción, los «altos costes laborales» de Cataluña, y la reciente ampliación de la UE. Un 47,6% de los economistas encuestados también citan la rigidez de la legislación laboral española y el proceso de liberalización del comercio mundial.

Un problema de fondo

Asimismo, detrás de los procesos de deslocalización «se oculta un problema de fondo de especial gravedad y trascendencia como es la importante pérdida de competitividad que ha evidenciado en los últimos años la economía catalana, fruto de problemas relacionados con el entorno económico y con el tejido empresarial», según la síntesis de las conclusiones que realiza Hermosilla en la publicación oficial del Colegio de Economistas.

Los economistas creen que hay que «desdramatizar» las deslocalizaciones, ya que no se trata de un fenómeno masivo y, en algunos casos, «los procesos no son necesariamente nefastos

Jordi Conejos

ABC

desde el punto de vista económico». En este punto, la posición del Colegio de Economistas, presidido por Jordi Conejos, coincide con la del Círculo de Economía, que preside por Antoni Bru-fau, quien se pronunció sobre la cuestión antes del verano.

Los efectos que se están derivando de los procesos de deslocalización son, según los miembros del colegio, «tanto positivos como negativos». En la parte positiva destaca de forma «relevante» la intensificación en la innovación de productos y procesos productivos, así como la potenciación de la formación. Las consecuencias negativas, por contra, son la destrucción de puestos de trabajo y de tejido empresarial relacionados con las filiales deslocalizadas, o la desaparición de algunos sectores.

En líneas generales, los economistas catalanes consideran que las administraciones públicas no están adoptando las medidas oportunas para hacer frente a los procesos de deslocalización que está sufriendo en Cataluña.